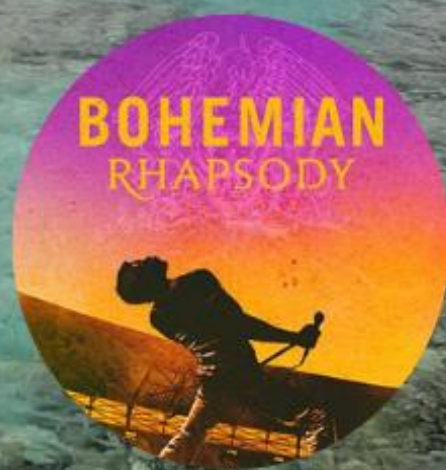

CESTOVNÍ HOREČKA

**ŠKOLNÍ AKCE
ROZHOVOR
CESTOVÁNÍ
RECENZE
ČARODĚJNICE**

Úvodník

Milé čtenářky a milí čtenáři,

jak jste si určitě všimli, od vydání posledního čísla našeho časopisu (zima 2019) již uplynul nějaký ten čas. Během tohoto téměř půl roku jsme však rozhodně nezaháleli. Vzhledem k tomu, že naši hlavní redaktori Adéla Axmannová a Filip Peřina ze 4. A měli především maturitní povinnosti, na časopis jim nezbyl čas. No a jak už to s maturanty bývá, nakonec se museli s časopisem i s celou školou rozloučit (Rozhovor s nimi ostatně najdete na straně 8). No a tak nám nezbylo, než je postupně nahradit. Naštěstí máme na škole aktivní a často již zkušené redaktory a hledání tedy netrvalo příliš dlouho. Do čela nové redakční rady byli dosazeni perspektivní studenti prvního ročníku Nella Kučerová a Matouš Frýbort. Pokud budete chtít do časopisu přispívat, neváhejte je (nebo p. učitele Stůje) vyhledat a domluvit se s nimi.

Nella s Matoušem se okamžitě pustili do práce, a jak můžete vidět v nové rubrice „Co se dělo na naší škole“ okamžitě začali doslova chrlit jeden článek za druhým. Záhy jsme měli celou hromadu zajímavých reportáží z různých výletů, kurzů i zajímavých exkurzí (reportáže naleznete na stranách 5-12). Zkrátka časopis se slibně rozjel vsříc nové budoucnosti! Navíc do něj jako vždy (částečně nucením slohovými úkoly z češtiny) velice rádi přispěli i studenti ze zbývajících ročníků, a tak vám můžeme nabídnout nejen zajímavý historický článek Marie Svačinové, ale i zajímavé recenze na kulturní dění nebo bezprostřední zážitky ze souvislých praxí!

Přejeme Vám tedy příjemné počtení a ještě příjemnější prožití letních prázdnin. Nezapomeňte během nich číst, mluvit cizími jazyky a především myslet!

Mgr. Pavel Stůj

Obsah

Úvodník	3
Obsah	3
Tipy na dovolenou: Ejlat, Izrael	4
Co se dělo na naší škole v jarních měsících?.....	5
Reportáž č. 1: Jak se naše škola vydala do Ostravy.....	5
Reportáž č. 2: Tělesná výchova tak trochu jinak	5
Reportáž č. 3 - Školní výlet 1. A aneb Jak jsme si to i přes nepříznivé počasí naplno užili	6
Reportáž č. 4: Anglie ve zkratce	8
Školní praxe – aneb 2. A a první větší pracovní zkušenosti.....	12
Maturanti se loučí se školou i časopisem: Adéla Axmannová a Filip Peřina.....	14
Kurz přežití ve fotkách	17
Historické okénko – Salemské čarodějnice	22
Bohemian Rhapsody (2018) recenze	27
Trocha pravopisu: Oprav chyby v této reportáži	28
No a co dělat o prázdninách, zde je seznam nejdůležitějších kulturních akcí:.....	30

Tipy na dovolenou: Ejlat, Izrael

Izrael je krásná a zajímavá země a v dnešní době jako dovolenková destinace nabírá na popularitě, proto se dnes nebudeme bavit o místech, které všichni znají, ale o méně známém místě, avšak neméně zajímavém, o Ejlatu.

Ejlat je padesátitisícové město na nejnižším cípu Izraele, představuje jediné spojení Izraele s Rudým mořem. Sousedí s Jordánským přístavem Akaba a Egyptským městem Taba. Město leží v úzkém výběžku, a proto odtud můžete vidět čtyři země najednou (Izrael, Jordánsko, Egypt a Saúdskou Arábií).

Město leží v Negevské poušti, proto je zde všechno uměle vybudováno a voda je do města vedena potrubím. Zajímavostí je, že ke každé rostlině je dovedeno kapénkové zavlažování. Město na první pohled působí ošuntěle a jednotvárně, proto se ho snaží udělat barevným všemožnými způsoby, barevné chodníky, ploty, zdi, lavičky, sochy. To ale neplatí v noci, kdy město září všemi barvami. Barevně zde nasvětlují palmy, budovy, lodě nebo třeba mosty.

Do města se dostanete letecky, letadla aktuálně přistávají na 60 km vzdáleném vojenském letišti, ale v nejbližší době by mělo být zprovozněno nejmodernější letiště na světě Ramonovo, jen osmnáct kilometrů od Ejlatu. Letenky se dají sehnat poměrně lehce a levně, např. přes AZair. Auto se dá půjčit až ve městě, poté co vás autobus dopraví z letiště až do centra. Ubytovat se můžete v hotelu, apartmánu nebo zkusit AirBnB. Hledat můžete také přes Booking nebo Trivago.

V Ejlatu jsou krásné korálové útesy hned u pláže, šnorchlování je zde krásné a útesy jsou plné života. Jestli se ale nechcete namočit, navštivte podmořskou observatoř a zde uvidíte podmořský svět. Chovají zde karety, je zde velké akvárium se žraloky, rejnoky, akvárium s korály a všemožnými mořskými živočichy a taky interaktivní tabule, hry a informace. Dále si můžete projít promenádu u pláže, která nabírá na své kráse zejména po setmění, poslechnout zpívající fontánu, která se nachází hned u muzea Ejlatu nebo pozorovat letadla, která vám přistávají přímo nad hlavou. Pro fanoušky nákupů je tu velké nákupní středisko, ale i promenáda plná obchůdků a obchodů.

V okolí můžete navštívit krokodýlí farmu, Timna park s nádhernou krajinou, starými doly, chrámy a malbami starých Egyptanů. Všechno vám vysvětlí informační tabule nebo letáček, který dostanete na recepci. Celý park můžete projet autem, pěšky nebo na kole. Za městem je v poušti mnoho kaňonů a vádí, které stojí za to si projít.

Domluvíte se zde anglicky, rusky a arabsky, ale jejich jazykem je hebrejšтина. Čte se zprava doleva. Typické jídlo je falafel, chlebová placka pita nebo pomazánka zvaná humus, které je nepřeborné množství druhů. Navštivte zdejší restaurace a objevte krásu místní kuchyně.

Nezapomeňte: platí se zde šekelem a ne eurem!

Tip: Ejlat je nejlepší navštívit od dubna do května a potom od září do listopadu.

M. F.

Co se dělo na naší škole v jarních měsících?

Reportáž č. 1: Jak se naše škola vydala do Ostravy

Dne 12. dubna 2019 se konaly přijímací zkoušky na střední školy, tedy i na té naší, a tak jsme museli vyprázdnit školu. Proto jsme se vydali na výlet do Ostravy. Vyrazilo se v ranních hodinách z olomouckého hlavního nádraží přímo do Ostravy. Cesta plynula rychle díky pěknému výhledu z okna a povídání si se spolužačkami. Všechno by proběhlo poněkud bez problému, kdyby jedna spolužačka nevystoupila o zastávku dřív. Naštěstí vše dobře dopadlo, a za chvíli už stála s námi v hale vědeckého muzea „Velký svět techniky“, kde byl náš cíl.

Tam jsme dostali asi dvouhodinový rozchod. Toto muzeum bylo rozděleno na několik částí, jako např. část s přírodou, s vědou a objevy, fyzikou či civilizací. U každé části bylo několik různých pokusů či her, které jste si mohli vyzkoušet. Mě nejvíc zaujalo stavění těles pomocí magnetismu, výpočet vlastního BMI na místě nebo pokusy se světly. Když jsme všechno vyzkoušeli a prolezli, měli jsme ještě nějaký ten čas, a tak si někteří šli „vyrobiť“ lžičku. Museli jsme jen zhotovit pár úkolů na

displeji a pak nám ze stroje vypadla zbrusu nová lžička. Muzeum se mi moc líbilo, bylo zajímavé, ale pak už nastal čas na cestu zpátky do Olomouce. Procházeli jsme kolem Vítkovických železáren, takže se nám naskytl blízký pohled. Některým se železářny nelíbily, jiným možná ano. Na většinu působily depresivně nebo strašidelně. Když jsme se konečně dostali v sychravém počasí na nádraží, všichni se unaveně těšili na sedadla vlaku, který nás měl dovézt domů.

Byl to moc fajn výlet, věřím, že si ho všichni užili.

N. K.

Reportáž č. 2: Tělesná výchova tak trochu jinak

V uplynulých dvou týdnech se naše třída 1. A vydala v rámci tělocviku do Šantovky zahrát si bowling. Když nám to paní učitelka navrhla pár týdnů zpátky, všichni nadšeně souhlasili, a tak nebylo pochyb, že bychom se na bowling vydali.

Prvně jsme nasedli na autobus č. 11, pak přestoupili na tramvaj mířící k Šantovce a nakonec se rychle přesunuli do vrchního patra, kde se bowling nachází. Tam se všichni rozdělili na skupinky a pak dostali speciální bowlingové boty. No a potom se šlo konečně hrát!

Já osobně předtím hrála bowling jenom jednou, takže mi bylo jasné, že v této hře nijak nezazářím, a opravdu tomu tak bylo. Zpočátku se mi moc nedařilo, ale pak jsem to začala odkoukávat od mých protihráček, kterým to šlo víc a začalo se mi dařit tak, že jsem neskončila poslední, ale předposlední! A když jsme šli na bowling podruhé, už jsem to měla docela v malíku.

Některým žákům to šlo méně, někteří se postupem zlepšovali a jiní zase předváděli skvělé výkony. Nejlepší na tom bylo, že jsme se mohli zasmát nebo žasnout nad Striky, popovídat si a zasoutěžit si se spolužáky. Všem žákům se naše výprava na bowling určitě líbila a za toto zpestření výuky děkujeme paní učitelce Růžičkové.

N. K.

Reportáž č. 3 - Školní výlet 1. A aneb Jak jsme si to i přes nepříznivé počasí naplno užili

Školní výlet naší třídy 1. A trval tři dny, a to od 13. do 15. května 2019. Týden před naším odjezdem bylo poněkud teplo a ve školních lavicích to bylo v takovém hezkém počasí k nevydržení. No a samozřejmě jako zákon schválnosti se na náš termín počasí výrazně zhoršilo a ochladilo, začalo vydatně pršet a celkově nás nepotěšil ten fakt, že jedeme do severní části Česka, kde bude mnohem větší zima. A kam že jsme to vlastně jeli?

Jelikož je náš pan učitel lázeňský znalec, vybral pro nás pěknou lokalitu, a to Karlovu studánku, což je lázeňská obec v bruntálském okrese. Z Olomouce do Karlovy studánky cesta autobusem trvala hodinu a půl. Uteklo to velmi rychle, takže za chvíli už jsme šlapali s kufry nebo krosnami do kopce, kde na nás čekal penzion „U Vodopádu“, jehož ubytování bylo hezké a za rozumnou cenu. Jediná špatná věc na tom byla, že počet žáků byl větší, než počet postelí, a tak někteří stateční dobrovolníci museli spát na vypůjčené matraci nebo se museli vlézt do postele s někým.

První den jsme strávili seznamováním se s okolím. Když jsme se vybalili a naobědvali se, zamířili jsme do ulic a podívali se k různým místům. Navíc jakožto žáci cestovního ruchu jsme měli za úkol si připravit krátké povídání o přiřazeném tématu. Ne všichni se sice na to pečlivě připravili, i tak jsme se ale dověděli něco nového a spoustu zajímavostí. Pan učitel nám ukázal, jak by se správně měla pít pramenitá voda, a vyzval nás, ať ji také zkusíme ochutnat. Jakmile jsme měli všechno prozkoumáno, nechal nám osobní volno. Ten den se zrovna hrál hokej, a tak bylo jasné, co všichni mají v plánu dělat – fandit našim.

Ačkoliv celý den více či méně přšelo, večer se obloha rozjasnila, a byla by škoda zůstat na pokoji. Proto jsme se sešli u ohně, abychom si opekli špekáčky a společně se zasmáli. A pak už přišel čas spát. Na druhý den jsme museli nabrat plno energie, protože nás čekala túra.

V úterý museli všichni časně vstávat, teple a pohodlně se obléct a mohlo se vyrazit za dobrodružstvím. Naše cesta vedla podél řeky Bílá Opava a cíl směřoval k Ovčárně. Zpočátku byla cesta jen mírně do kopce po úhledné pěšině, pak se začal terén zhoršovat. Procházeli jsme přes různé mosty, popadané stromy, úzké cestičky, dokonce lezli po skalách či zdolávali kluzké zbytky sněhu. Chvillemi to bylo opravdu těžké, ale za ten skvělý pocit v cíli to opravdu stálo. Navíc nás všude obklopovala příroda, takže co víc si přát?

Po túře nás čekal odpočinek v penzionu a pak velmi zábavný kvíz, který si pro nás pan učitel připravil. Tázał se nás na poznatky, které jsme si zapamatovali o místě pobytu. Můj tým skončil na druhém místě, i když upřímně jsme toho moc nevěděli.

Když kvíz skončil, měli jsme osobní volno, takže někteří se šli dospat, jiní koukali na televizi a třeba naše skupinka si udělala společný večer, kdy jsme hráli hry a povídali si. Přijde mi, že jsem se s některými spolužáky více sblížila a lépe je poznala. Užili jsme si mnoho srandy.

Ve středu nás už pak čekal návrat domů. Ráno jsme se sbalili a někteří dobrovolníci se šli podívat k Rolandovu kamenu. Ti méně akční si ještě chvíli poleželi v posteli.

Zbytek dne jsme pak strávili v kavárnách a čekali na čas odjezdu. Na cestě domů se opět vydatně rozpršelo, ale to už bylo všem jedno, protože se nemohli dočkat domů.

Celkový výlet hodnotím za povedený, poznala jsem lépe mé spolužáky a zažila s nimi legraci. Užila jsem si krásné přírody a čerstvého vzduchu, který mi na tři dny pročistil hlavu. Příště se snad vyvede i to počasí!

Reportáž č. 4: Anglie ve zkratce

Dne 17. 06. – 22. 06. 2019 se naše škola vydala na zájezd do proslulé Anglie. Vyrazili jsme v ranních hodinách od školy, projeli celým Českem, následně Německem, Nizozemskem, Belgií, Francií, eurotunelem přes kanál La Manche, a pak už jen Anglií do Oxfordu. Celá tato cesta autobusem trvala 24 hodin a byli jsme rádi, když konečně skončila.

Oxford

V Oxfordu jsme si prohlédli proslulou univerzitu a navštívili také místo, kde se natáčely scény pro film Harry Potter podle předlohy série knih od britské spisovatelky J. K. Rowlingové. Pro fanoušky Harryho Pottera to byl jistě skvělý zážitek.

Po prohlídce nás pak čekala plavba po lodičkách. Všude plavaly zvědavé kachny a historický Oxford tomu přidával příjemnou atmosféru.

Po plavbě jsme pak dostali rozchod, abychom se najedli, nakoupili suvenýry či se prošli ulicemi tohoto krásného města.

Po prohlídce Oxfordu nás čekalo rozdělení do rodin v londýnském Edmontu. Mé skupince byla přiřazena příjemná paní Asma s její rodinou. Co jsem slyšela od druhých, většina byla se svou rodinou spokojena, někteří však kvůli nějakým okolnostem ani ne.

Stonehenge

Druhý den nás čekala návštěva tajemného místa Stonehenge – zajímavě postavených kamenů. Měli jsme možnost navštívit i muzeum o Stonehenge a opět obchod se suvenýry.

Bath

Bath jsme ten den navštívili jako druhé místo. Jednalo se o lázeňské městečko vybudované Římany. Bylo opravdu nádherné a klidné. Po návštěvě starých lázní jsme dostali rozchod. Oblíbeným místem pro rozchod se stal jednoznačně Primark. Po výletu opět návrat do rodin.

Warwick Castle

Další den pak byla naplánována návštěva hradu Warwick. Byli jsme na jeho vyhlídce, v jeho bludišti a dokonce se podívali i na vystoupení s dravci. Panovala tam příjemná atmosféra a klid.

Stratford nad Avonou

Stratford je město, kde se narodil, prožil svůj život i zemřel významný básník a dramatik William Shakespeare. Navštívili jsme jeho dům, kde prožil svůj život, a podívali se do kostela, kde je pohřben. Po prohlídce opět krátký rozchod a následně návrat do rodin, čekala nás poslední noc.

Londýn

Hlavní město Velké Británie, Londýn, byla naše poslední zastávka. Výlet jsme započali u O2 arény, projeli se londýnským metrem a směřovali k Buckinghamskému paláci, kde sídlí královna Alžběta II. s rodinou.

Následně se všichni těšili, až spatří Big Ben, který se teď bohužel opravuje a také London Eye, v jehož kabině se mohli dobrovolníci svézt. Vyšlo nám počasí, a tak jsme měli krásný výhled na Londýn.

Po projížďce v londýnském oku se zaměřilo na Trafalgar Square a poblíž něho dostali dvouhodinový rozchod. Po rozchodu nás pak čekala plavba lodí po řece Temži, na jejíž březích jsme mohli spatřit spoustu zajímavých staveb a také proslulý most Tower Bridge, který se zvedá.

Jakmile skončila projížďka po Temži, věděli jsme, že to je pro náš výlet do Anglie vše. Unavení jsme vyrazili opět přes Eurotunel do České republiky. Cesta uběhla velmi rychle, a zanedlouho už jsme byli doma.

Zájezd se dle mého názoru vydařil, jsem ráda, že jsem tak krásnou zemi měla šanci podruhé navštívit. A myslím, že si to všichni užili stejně jako já.

Školní praxe – aneb 2. A a první větší pracovní zkušenosti

Rádi bychom se s vámi v tomto čísle podělili i o hodnocení a bezprostřední zážitky studentů, kteří se na začátku června vrátili ze souvislých praxí. Jistě pro vás budou inspirací, či dobrými náměty pro srovnání. Zcela unikátně poskytujeme nejen vlastní autentické výpovědi účastníků, ale se svolením dotyčných i hodnocení jejich nadřízených. Pěkné počtení.

Řekli o nich:

„Kateřina Bezchlebová – jednalo se o velmi komunikativní pracovníci, má příjemné vystupování a je zapálená pro práci, iniciativní, přátelská a milá. Velmi rychle se zaučila v běžných úkonech na recepci a byla tam zkušenějším kolegům značnou pomocí. Dokázala bych si představit Katku i v možné budoucí spolupráci.“

Clarion Congress Hotel, Olomouc

„Tereza Oračková – velice příjemná studentka se záplem pro danou profesi. Určitě se uplatní v rámci cestovního ruchu. Je šikovná, zaujatá pro daný úkol, je spolehlivá a ochotná.“

CK LR – Evropa tour, s. r. o., Přerov

„Jakub Vlácil – podílel se na práci přímo za přepážkou infocentra, kde aktivně obsluhoval klienty, vyhledával jim informace a dobře spolupracoval s kmenovými pracovníky i se stážisty z jiných škol.

Jakub se jeví jako člověk, který je aktivní, ochotný a vstřícný. Na dotazy klientů reaguje pružně a rychle, je zřejmé, že jeho povaha bude pro budoucí povolání v oblasti cestovního ruchu jen přínosem. Potřebuje se ale zdokonalit v jazykových dovednostech, získat více sebejistoty a sebedůvěry. I díky dobře odvedené práci jsme Jakobovi nabídli měsíční brigádu, kterou ochotně přijal.“

Turistické informační centrum, Olomouc

Řekli o sobě:

„Na recepci jsem byla vždy s někým, bylo to moc fajn. Vždy jsme se něčemu smáli a nuda opravdu nikdy nebyla. Všichni na mě byli hodní a vše mi vysvětlili. Takže jsem dělala úplně vše, co ostatní recepční. Škoda jen, že mi nevytvořili vlastní profil na PC, ušetřili by práci navíc mně i sobě. Pokud bych to měla zhodnotit, jsem opravdu šťastná a spokojená, posunula jsem se profesně zase o trochu dál, naučila se nové věci a poznala nové lidi. Zkrátka, bylo to podle mých představ.“

Kateřina Bezchlebová

„Moje náplň práce byla různorodá, od štítkování katalogů, vytváření seznamů hostů, komunikace se zákazníky, vyplňování smluv na zájezdy až po upravování výlohy cestovní kanceláře. Naučila jsem se komunikovat po telefonu se zákazníky, což byla vždycky náročná a vzrušující činnost, protože nikdy nevíte, na co se vás zeptají nebo jak budou reagovat. Naučila jsem se, že když v práci narazím na nová a mně známá jména, nesmím o daných osobnostech veřejně mluvit.

Byly to skvělé čtyři týdny a nejráději bych se vrátila zpět, přesto bych ale řekla, že svou vlastní cestovní kancelář bych nechtěla.“

Tereza Oračková

„Práce byla různorodá, pestrá a zábavná. Od práce se zákazníky až po úřednické záležitosti. Setkával jsem se pravidelně s cizinci, Japonci, Poláky, Francouzi, Číňany, Španěly i Američany. Byl jsem překvapen množstvím suvenýrů, s tematikou Olomouce, které infocentrum nabízí. Nejsou některé ty věci úplně zbytečné?

Celkově bych praxi zhodnotil kladně, všichni spolupracovníci byli hodní a ochotní, a to i přes složité situace, ve kterých jsem se každý den ocital. Praxe se mi líbila a snad jsem si vedl dobře.“

Jakub Vlášil

Zdroj obrázku: https://www.123rf.com/photo_36294909_stock-vector-woman-secretary-hard-working-busy-business-woman-.html (staženo 24. 6. 2019)

Maturanti se loučí se školou i časopisem: Adéla Axmannová a Filip Peřina

V průběhu maturit se k nám přišli podívat na návštěvu dva maturanti ze čtvrtého ročníku, Filip Peřina a Adéla Axmannová, kteří jsou zároveň bývalými redaktory našeho školního časopisu. Během rozhovoru panovala dobrá nálada a oba dva působili sympaticky. Této návštěvy jsme využili a připravili si pro ně několik otázek týkajících se maturity, školy a školního časopisu.

1. Na začátek se vás zeptáme: jaká byla maturita?

Filip: Na to, jaký to byl strašák, tak to bylo dokonce lehčí, než jsem si myslel, ale asi bych nepodcenil tu přípravu příště.

Adéla: Zatím jsem si říkala, že ty nervy za to určitě nestály, takže uvidíme (*oba dva úspěšně zvládli i ústní část – pozn. red.*)

2. Jak jste se na maturitu připravovali? Dali byste nám nějaké rady do budoucna?

Filip: Já si myslím, že pokud máte logické uvažování, tak to dáte vždycky. Já osobně jsem se moc neučil, pak to teda nedopadlo, ale prošel jsem. Jsem odstrašující případ.

Adéla: Já jsem se taky vůbec nepřipravovala, ale je dobré poslouchat při hodinách během těch čtyř let.

3. Co plánujete po maturitě? Na co se chcete zaměřit?

Adéla: Pokud maturitu udělám, tak pojedu do Anglie studovat žurnalistiku a média.

Filip: Já plánuju fakultu tělesné kultury tady na Univerzitě Palackého v Olomouci.

4. Utekly vám ty čtyři roky na střední škole?

Filip: Neskutečně. Přijde mi, že před chvílí jsem byl v prváku a teď už maturuju.

Adéla: První den v prváku jsem brečela, jak ty čtyři roky zvládnu a teď už je konec.

5. Na to jsme se vás chtěli zeptat: jak vzpomínáte na první ročník?

Adéla: První týden jsem byla naprosto v šoku a totálně v „háji“. Z těch nových lidí a tak ze všeho. Ale během měsíce to pak bylo v pohodě.

Filip: Já jsem to měl podobně jak Áďa, rychle jsem se spřátelil se všema klukama ve třídě. Se všema třema (*smích*). A tím, že máme ve třídě tolik holek, přišlo mi to úplně v pohodě.

6. A jak se vám tady celkově líbilo?

Filip: Chcete pravdu? Asi bych sem už znovu nešel, kdybych měl tu možnost. Každá škola má něco.

Adéla: No já nevím, já jsem nechtěla jít na gympl, a říkala jsem si, kam bych šla, a protože mě baví jazyky, tak jsem šla sem. Zklamalo mě, že tu těch jazyků moc nebylo ani toho cestování, a celkově si myslím, že jsou i lepší školy.

Filip: Když jsme nastupovali, tak tahle škola byla horší, teď už je to mnohem lepší.

Adéla: To si taky myslím, třeba ve třídě nás bylo šestnáct a v podstatě se celý školní rok nic nedělo.

Filip: Například jsme předtím chodili do malé tělocvičny (pozn. red.).

7. Takže se těšíte, až vypadnete? (smích)

Filip: Tak to asi všichni, že jo.

8. Bavilo vás psát školní časopis?

Adéla: Tak určitě. V prváku tady byla ještě paní češtinářka Machová, které bylo líto, že zde není žádný školní časopis. Tak jsem se jí nabídla a na začátku nás zájemců bylo strašně moc ze všech ročníků. Ale během dvou měsíců se na to všichni vykašlali a zůstala jsem sama. Po ty čtyři roky jsem to dělala sama a články jsem sháněla všude možné, málokdy se někomu chtělo. I tak to bylo fajn.

9. Jaké články vás bavilo psát?

Adéla: Já jsem psala většinou o cestování, snažila jsem se vybírat místa, která nejsou „profláklá“. Občas nějaké rozhovory.

10. Jaká místa jste navštívili a kde jste byli nejdál?

Adéla: Procestovala jsem celou Evropu, dál jsem už nebyla, takže ani nevím.

Filip: Taky jen Evropa.

11. Kde se vám líbilo nejvíce?

Adéla: Mně se celkově nejvíce líbí Velká Británie, jelikož k tomu mám od malička vztah, a právě proto tam chci studovat. Ale taky mě překvapila Budapešť, což bych nečekala. Většinou se mi líbí taková místa, kam moc lidí nejezdí.

Filip: Řecko, celkově mám rád řeckou kulturu a Itálie ze stejného důvodu, jídlo, apod.

12. Získali jste z toho nějaké nové zkušenosti?

Adéla: Z cestování určitě, hlavně jsem potkala spoustu lidí, třeba minulý rok jsme byli díky škole na praxi v Rakousku, kde jsme pracovali v hotelu a doteď jsme v kontaktu s těmi lidmi.

Filip: Někaké zkušenosti tam bezpochyby byly, ať už pozitivní či negativní, zkušenost jako zkušenost, ty se vždycky hodí.

13. Co byste vzkázali čtenářům a spolužákům z nižších ročníků?

Filip: To je těžká otázka, ale určitě čtěte kvalitní literaturu! (smích)

Adéla: Víc čtěte náš časopis a víc se zapojovat.

Filip: Nenadávat na tuhle školu.

Adéla: Přece jen jsme si to sami vybrali. A připravujte se víc na maturitu!

Tímto bychom rádi poděkovali Filipovi a Adéle za jejich čas a vedení časopisu, které jsme za ně mohli převzít. Přejeme jim spoustu úspěchů v životě.

Kurz přežití ve fotkách

Dne 27. – 28. května se uskutečnil kurz přežití určený pro 1. A. Připravil si ho pro nás Aleš Vondra se spolužáky ze starších ročníků a náš nový pan učitel Tesař.

Ráno jsme měli sraz na Horním náměstí v Olomouci, ale čekalo nás nemilé zjištění, že z 32 žáků dorazilo jen 7; jeden kluk a šest holek.

S sebou jsme si mohli vzít jen věci, které byly předepsané na papíře. Mezi nimi byl například spacák, plachta, krabíčka poslední záchrany, nožik či čelová svítilna.

Začalo to docela nevinně; prvně jsme se naučili základy sebeobrany, základy orientování se v terénu, způsoby obživy, rozdělávání ohně apod.

Naučili jsme se udělat několik druhů suků.

A dokonce i filtrovat vodu z kaluže (kterou se ale nikdo neodvážil vypít)

Potom přišla řada na stavbu příbytku, ve kterém strávíme noc. Tu noc mělo pršet, takže jsme se museli zaměřit na co nejlepší postavení střechy, která nás musela ochránit v suchu. Využili jsme stromů, plachet, klacků a rostlin.

Takhle vypadal náš přístřešek.

Už ve dne jsme věděli, že noc v tom bude strašná!

Jakmile přístřešek stál, vydali jsme se na několik kilometrů dlouhou procházku lesem do nedaleké vesnice. Na cestě zpět jsme šli polem a objevili mlád'átka nějakého polního ptáka. Měla štěstí, protože pár hodin předtím na poli sekali trávu.

Nic netušící ptáčátka hovíci si v teplém hnízdě.

Když jsme se vrátili z procházky, čekala nás kmenová rada. Museli jsme na lísteček napsat jméno někoho z našeho týmu, kdo bude muset splnit úkol, který nám Aleš zadá. Nejvíce hlasů jsem získala já a Rous, takže mezi námi proběhl rozstřel. Úkol vyšel na Rous.

Nevědělo se, jestli ten úkol bude dobrý nebo špatný, ale když Aleš začal stavět na ohni provizorní gril, vypadalo to nadějně. Rous bylo slíbeno, že všechno jídlo bude její. Jenomže to ještě nikdo netušil, že tím jídlem jsou červi s cibulí.

Tady už šlo do tuhého.

Výhra za všechny prachy.

Rous se s tím ale poprala statečně!

Jelikož byla Rous tak hodná, rozdělila se s námi. Skoro všichni si na červy troufli a dokonce i já. Nechutnalo to špatně, ale byl to divný pocit, jíst červy. Někteří tedy jen ochutnali a jiným to dokonce zachutnalo tak, že to jedli s chlebem. Tato zkušenost je rozhodně nezapomenutelná.

Po vydatném obědu jsme se rozhodli se ještě jednou projít – tentokrát nemuseli jít všichni, ale jen ti co chtěli. Cesta směřovala k pozůstatkům kdysi stojícího hradu uprostřed lesa. Po cestě zpátky na „základnu“ se začal mírně zvedat vítr a lehce poprchat.

Verča s Rous na zdi hradu, který tu kdysi stál.

Výprava za historií...

Po návratu jsme šli ještě nasbírat co nejvíce dřeva do ohně a seděli v altánku. Všichni jsme byli hladoví a přišli jsme na takový nápad, jak si sehnat potravu. Co si tak objednat pizzu, kterou by nám dovezli? Háček byl v tom, že nám to muselo projít u Aleše a pana učitele.

I když to nebylo snadné, pizza nám prošla. Pod podmínkou, že si pro ni dojdeme k ZOO. A co bychom v té chvíli pro jídlo neudělali, že?

A tak nás čekala poslední výprava, která se stala tou nejhorší. Vybavili jsme se barevnými pláštěnkami, což bylo štěstí, protože po cestě začalo vydatně pršet. Šli jsme blátem, a kde nezasahovala pláštěnka, tam jsme byli mokří až na kost. Pizza dorazila v pořádku a s chutí jsme si ji v altánku snědli. Byla už sice studená, ale to nám vůbec nevadilo – hlavně, že to bylo jídlo.

Po jídle jsme se snažili osušit u ohně a povídali si. Čas ke spánku se kvapem blížil. Déšť neustával, ale my stejně jako správní zálesáci si šli lehnout, abychom se vyspali. V tom počasí to bylo docela těžké, spacák občas promokl, nebo nás přepadla zima, i tak jsme se ale tak nějak vyspali

Snad se nás pan na rozvážení pizzy moc nelekl.

a druhý den si s radostí řekli, že jsme to přežili! Po spánku nás totiž už jen čekal úklid a návrat domů.

Za nezapomenutelné zážitky z kurzu přežití děkujeme Alešovi, panu učiteli Tesařovi a spolužákům ze starších ročníků na praxi. Byla to skvělá zkušenost a nelitujeme toho, že jsme tam šli. Byla docela škoda, že se nás zúčastnilo tak málo, protože to opravdu stálo za to.

Historické okénko – Salemské čarodějnice

Zpracovala: Marie Svačinová

Když se někdo zmíní o upalování čarodějnic, napadne nás často spojitost s procesy v Salemu. Co se tehdy odehrálo? V jaké době se tenhle proces udál? Kde vůbec Salem leží? Zaujalo vás to? Budu ráda, když vám to budu moci v tomto článku lépe objasnit.

Začneme nejdříve tím, že by bylo dobré, kdybychom věděli, kde vůbec městečko Salem leží. Salem leží v okrese Essex County ve státě Massachusetts a to ve Spojených státech amerických.

K salemským čarodějnickým procesům došlo mezi lety 1692 a 1693. Více než 200 lidí bylo obviněno z čarodějnictví a 20 jich bylo popraveno. V konečném důsledku kolonie přiznala, že procesy byly chybou a s rodinami pozůstalých se vyrovnala. Od té doby je tento příběh používán jako synonymum k paranoie a nespravedlnosti a je známý i po více než 300 letech.

Co odstartovalo čarodějnický proces?

-podivné záchvaty

V roce 1692 Betty Parris a Abigail Williams ze Salem Village začaly trpět prapodivnými záchvaty. Dívky jako by náhle ztrácely veškerou soudnost, začaly ječet a vydávat neartikulované skřeky, házely čímkoliv, co se nacházelo v jejich dosahu, kroutily se do nepřirozených poloh a zalézaly pod nábytek. Stěžovaly, že je po celém těle píchají a bodají dlouhé jehly, ačkoliv přivolaný lékař na pokožce nenašel žádné vpichy, nebylo možné brát věci na lehkou váhu. Ke všemu se zakrátko začaly množit další podobné případy.

Průběh honu na čarodějnice

První tři ženy předvedené před salemskou spravedlností mohly být typičtějšími ukázkami domnělých čarodějnic své doby. Jednalo se o Sarah Good, která byla žebračka bez domova. Sarah Osborn, samotářka, jež se jen zřídka účastnila bohoslužeb a stranila se obecního společenství. Tituba, která byla buď afroamerického, či indiánského původu a pracovala jako služka v domě reverenda Parrise. První dvě jmenované měly dívkám škodit přímo a působit jim svými kletbami ony strašlivé záchvaty, zatímco Tituba jim prý vyprávěla příběhy o čarodějnicích, o jejich sexuálním obcování s ďáblem a učila je, jak plést hlavy mužům a vykládat budoucnost.

Sarah Osborn a Good byly uvězněny i přes to, že popíraly jakékoliv spojení s ďáblem a stály si za svou neviností, zatímco Tituba učinila doznání a kromě podrobného popisu satana a jeho pomocníků v podobě černých psů, červených koček a žlutých ptáků, poskytla úřadům

také několik jmen. V rychlém sledu proto do vězení přibyly další podezřelé. Patřily mezi nimi např. Martha Corey, která na sebe strhla negativní pozornost pochybnostmi o pravdivosti tvrzení údajných poškozených, dále teprve čtyřletá dcera žebračky Sarah Good jménem Dorothy a spolu s ní i Rebecca Nurse, do té doby bezúhonná, poctivá a hluboce věřící přadlena, jejíž zatčení se komunity dotklo nejsilněji. Pokud totiž mohla být čarodějnicí i žena s tak dobrou reputací, mohl jí být prakticky kdokoliv.

Jak se také ženy staly obviněné?

Obviněné se svým způsobem vymykaly konvencím. Lišily se buď fyzickým vzhledem, či stylem života a vzhledem k tomu, že žily vyčleněné ze společnosti a často na hranici či dokonce za hranici chudoby, byly snadno zranitelné. Není divu, že hned při prvním předběžném výslechu dne 1. března 1692 byly shledány vinnými a svorně poslány do vězení.

Obvinění se najednou začala hrnout a nikdo si nemohl být jist, že nebude zasažen. Jen během prvního dubnového týdne vzrostl počet podezřelých čarodějnic ze sedmi na patnáct a na konci měsíce se jich v žaláři obcí Salem Town, Salem Village, Ipswich a Andover tísnilo dvacet sedm, mnoho z nich příbuzných. Poslední dubnový den se za mřížemi ocitl i hejtman ze Salem Village, reverend George Burroughs. Koncem května už bylo obviněných tolik, že massachusettský guvernér William Phips nařídil zřízení zvláštního soudního tribunálu, jemuž předsedal William Stoughton. Když počet uvězněných přesáhl šest desítek, došlo k první ztrátě na životě. Sarah Osborn tehdy podlehla drsným podmínkám panujícím ve vazbě.

První zasedání zvláštního soudu proběhlo druhý červnový den, kdy před velkou porotu předstoupila Bridget Bishop. Tato někdejší hospodská, která své počestné puritánské sousedy dráždila k nepřičetnosti vyzývavým oblečením, promiskuitou a řádně proříznutou pusou, byla ještě týž den shledána vinnou a coby čarodějnice odsouzena k popravě oběšením, k níž za hojné účasti zvědavců došlo na místním šibeničním vršku o šest dní později.

Ránu veřejnému mínění zasadila smrt jednaosmdesátiletého Giles Corey během úvodního výslechu. Vyšetřující se totiž doznání, bez něhož teoreticky nebylo možné zahájit soud, snažili z obviněných doslova vymáčknout, a to formou tortury zvané *peine forte et dure* („trest těžký a tvrdý“). Ta spočívala v **postupném kladení kamenů na hrud'** zkoušeného. Kdykoli se farmáře během úmorné dvoudenní procedury ptali, zda si přeje učinit doznání, měl vždy pouze stroze odpovědět „Přidat závaží!“ a proklít celý salemský soud těsně před tím, než

naposledy vydechl. Jeho smrt však ale nezabránila vlně poprav, která se odehrála 22. září 1692.

Čarodějnický proces u konce

Pomyslný hřebíček do rakve pak salemskému honu na čarodějnice zasadil sám guvernér Phips. Začátkem října se vrátil z Maine, kde se účastnil bojů s indiány. Poté, co byl obeznámen s dosavadním průběhem procesu, vydal 12. října 1692 **příkaz k okamžitému zastavení činnosti zvláštního soudního tribunálu**. Podle oficiálního vyjádření tak učinil proto, aby ochránil nevinné vystavené libovůli soudců a svědků, skutečným důvodem ovšem byl spíše fakt, že ve stejné době padlo obvinění z čarodějnictví proti Phipsově ženě Mary.

Na další kolo soudních slyšení si salemští museli počkat až do poloviny ledna následujícího roku. Ke zklamání mnohých v čele nově zřízeného vrchního soudu opět stanul nechvalně proslulý William Stoughton, ale kupodivu to byl on sám, kdo hned první den zprostil viny pěti obžalovaných. Z několika desítek podezřelých, kteří stanuli před soudem během měsíce ledna, byly shledány vinnými pouze tři ženy: Elisabeth Johnson, Sarah Wardwell a Mary Post. I jim se ale nakonec podařilo vyhnout šibenici, protože mezitím, co Stoughton sepisoval rozsudky smrti, guvernér Phips všem udělil milost. Poslední oběť salemského případu Lydia Dustin zemřela ve vězení 10. března 1693 a jednalo se o dvacátý pátý život, který si celá kauza vyžádala.

Čtyři léta po salemských procesech soudci přiznali, že se dopustili omylu a žádali o odpuštění. Za čtrnáct let Ann Putnam prohlásila, že jednala "v neznalosti" a že ji "oklamal Satan".

Pár spekulací ...

Ekonomie?

Důvodů ke zhoubnému jednání existuje hned několik. První je veskrze ekonomický. Američtí usedlíci sice stále vytlačují původní indiánské obyvatele, ale úrodné půdy není nikdy dost. Rodiny rostou neuvěřitelným tempem a spory o pozemky jsou takřka na denním pořádku. Zdejší puritáni (křesťanský směr uznávající krom jiného i přítomnost zlých démonů) prý navíc chtějí vybudovat teokracii, tedy stát, v němž vládne jen a pouze Bůh. Tento náboženský zápal a touha po půdě by klidně mohly stačit k tomu, aby se na šibenicích zhoupala první těla. Reverend Samuel Parris, otec hlavní strůjkyně procesu, je navíc nedlouho před vypuknutím skandálu zvolen salemským starostou. O tom, komu připadne půda a majetek po odsouzených a popravených, bude tedy rozhodovat také on. Nevyužívá snad své dcery a jejich kamarádek ke svému obohacení?

Malé feministky?

Za procesy by ale údajně mohla stát pouhopouhá touha děvčat upozornit na sebe a získat moc. Zatímco totiž chlapi běhají po okolních loukách a děvčatům se jen vysmívají, musí se holčičky již od malička připravovat na dráhu hospodyně. Výchovu mají přísnější a na žádné velké hraní tu není čas. Jejich názory nikdo neposlouchá. Bylo snad vyvolání čarodějnického procesu jen výsledkem touhy po jakési seberealizaci a vzdoru proti nerovným podmínkám? Ostatně, kdy jindy za historie Spojených států dostane skupina holčiček do rukou takovou moc, jako tomu bylo právě při salemských procesech.

LSD?

Zbývá se jen zeptat, jak si dívky přivodily ony křečovitě-hysterické stavy. Zatímco někteří psychologové poukazují na neuvěřitelný vliv davové psychózy, přiklání se profesorka Linda R. Caporael z Karolinské univerzity k vysvětlení mnohem fatálnějšímu. Za vším stojí LSD (Diethylamid kyseliny lysergové)! Tato droga je sice objevena až roku 1938 doktorem

Albertem Hofmanne ve švýcarských laboratořích firmy Sandoz, její účinky se ale neuvěřitelným způsobem shodují s tím, co dobové záznamy popisují jako "očarování" salemských dívek. Po požití LSD se po dobu 8 až 14 hodin dostávají halucinace, okolní realita se bortí a člověk prožívá odpoutání se od hmotného světa. Je to jen náhoda, že stavy popisované narkomany se až nápadně shodují s výpověďmi svědků procesu?

Cizopasník?

Kde by se však v americkém Salemu v 17. století vzala droga objevená až o tři století později? Při studiu soudobých kronik dochází profesorka Caporaal k jednoznačnému závěru: počasí let 1691-1692 přeje dešti a půda je řádně bahnitá. Navíc kolem středověkého Salemu najdeme hned několik mokřadů, v nichž si zdejší obyvatelé pěstují žito. Spolu s nezvykle teplým jarem si zdejší úroda přímo říká o návštěvu neblahého cizopasníka námele neboli paličkovice nachové-houbovitého parazita, ze kterého později doktor Hofmann syntetizuje LSD! "Při studiu reálií jsem si vzpomněla na pekelné stavy, které po požití LSD popisují někteří narkomani. Hned se mi spojily s čarodějnickými procesy!" vzpomíná Caporaal.

Přinese důkaz vysvětlení!

Na přelomu let 1691-1692 se v Salemu nedaří jen domnělým čarodějnicím. V kronikách nás zarazí i nezvykle vysoký počet spontánních potratů. Zdá se, že důkaz je na světě. Nemůže jít přece o tolik náhod najednou? Přesto zpočátku profesorce vědecká veřejnost příliš nevěří. Všechno zvrátí až objev téměř totožného případu. Ne však z dávného 17. století, ale z roku 1951! V jihofrancouzském městečku Pont-Saint-Esprit totiž vypuká totožná situace.

Lidé na ulicích se klátí v křečích k zemi a v halucinacích popisují stejné úkazy jako kdysi salemské dívky! Pohotovost odváží většinu z nich do blázince, dokud se nezjistí, že za vším je otrávená mouka. Kdo ji mohl otrávit? Přeci námel cizopasník s halucinogenními účinky! Že by se po staletích salemský případ přece jen dočkal rozuzlení? Proč by ale potom v Salemu postihla otrava jen několik malých dívek a ne i někoho dospělého? I když už dnes existuje vědecky podložená hypotéza, že v Salemu mohlo jít o otravu, některé otázky zůstávají stále nezodpovězené. Mnoho lidí se tak i dnes spíše přiklání k názoru, že v Salemu v 17. století neřádily žádné čarodějnice, nemoci ani drogy, ale jen skupinka znuděných dětí...

A jaký názor máte vy?

Salem Witch Museum

Muzeum má dvě části, Peabody Essex a Salem Witch Museum. V Peabody Essex uvidíme původní soudní dokumenty, které zahrnují proces v Salemu a vypráví se zde příběhy, co si nevinné ženy v té době prožívaly. V Salem Witch Museum se dozvíte o praktikách čarodějnictví dnes, historii a lovu čarodějnic v dávných dobách a svědectví o hysterii z roku 1962.

A kolik stojí vstupné?

Dospělý- 13 USD = 299 Kč

Senioři- 11 USD = 253 Kč

Děti do 6 do 14 let- 10 USD = 230 Kč

Kontakt-

Salem Witch Museum

19 1/2 Washington Square North
Salem, MA 01970
978.744.1692
faq@salemwitchmuseum.com

Roger Conant-zakladatel Salemu

-V muzeu probíhá také mnoho akcí. Autorské čtení s autory, pochody, filmové večery, vyprávění příběhů. V Muzeu si můžeme také koupit mnoho suvenýrů mezi nimiž patří příručky, dekorace, oblečení, doplňky.

Zdroje, ze kterých jsem čerpala:

<https://salemwitchmuseum.com/>

https://cs.wikipedia.org/wiki/Salemsk%C3%BD_%C4%8Darod%C4%9Bjnick%C3%BD_p%C5%99%C3%ADpad

history.com

smithsonianmag.com

<http://dragon-online.blog.cz/0902/carodejnice-ze-salemu-detsky-zert-rozpoutal-vrazedne-peklo>

<http://ghosts.blog.cz/1006/salemske-procesy>

<http://scary-mystery.blog.cz/1405/carodejnice-ze-salemu>

<http://weronica666.blog.cz/1102/carodejnice-ze-salemu>

Bohemian Rhapsody (2018) recenze

1) Kladná

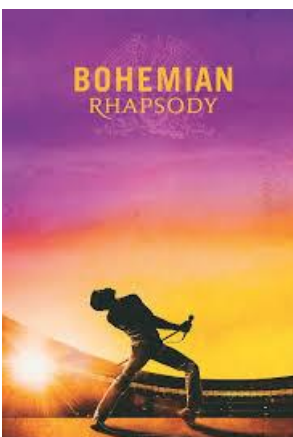
S více než dvacet jedna tisíci hodnocení na Česko-slovenské filmové databázi se film Bohemian Rhapsody ocitl na poměrně vysokých číslech 91 % kladných hodnocení. Zároveň se díky vysoké návštěvnosti stal jedním z neúspěšnějších filmů 21. století. Co vlastně může za takový obrovský úspěch?

Pod režijním vedením Bryana Singera (režiséra X-manů) a scénáristy Anthonyho McCartena je Bohemia Rhapsody filmem protkaným emocemi a energií. V příběhu je ale zároveň cítit pokora, úcta a láska ke skupině samotné i k jejím fanouškům, kteří s ní vyrostli a nadále vyrůstají. Z filmu vyzáruje preciznost a důraz na detaily, které u jiných životopisných filmů tak často chybí. Divák tak získává pocit, jako by byl na pódiu spolu s energickým Freddie Mercuryem a s Queeny.

Rozhodně se jedná o jeden z nejlepších filmů nejen poslední doby, a to hned ze spousty důvodů. Jedná se o film natočený téměř pro všechny věkové kategorie a možná právě to je jedna stránka, která dělá z tohoto filmu tak výjimečný zážitek. Je to film pro všechny generace.

Obrovská poklona patří i hercům. Ramimu Malekovi, který naprosto dokonale ztvárnil hlavního zpěváka, Benu Hardymu, který si zahrál bubeníka Rogera Taylora, skvělý byl i John Mazzello jako John Deacon.

Film měl premiéru v Anglii už 24. 10. 2018 a je natolik úspěšný, že se i po dlouhých třech měsících stále hraje v kinech po celém světě. Film stál více než 52 milionů amerických dolarů, ale už teď (recenze psána v březnu) vydělal neuvěřitelných 900 milionů dolarů a útočí na miliardu. Je tak výborný zkrátka proto, že je to film, ve kterém je „duše dokonalého příběhu“, film, který tady dlouho nebyl a nebude.

Denisa Talpová 3. A

2) Kritická

Film Bohemian Rhapsody je životopisné hudební drama, které oslavuje vzestup rockové skupiny Queen a především jejich hlavního zpěváka Freddieho Mercuryho. Film byl natočen v průběhu roku 2018 režisérem Bryanem Singerem, scénáristou Anthonyem McCartenem a kameramanem Newtonem Thomasem Sigelem.

Pokud hledáte nekonvenční dokument, kde budou ukázány opravdu zajímavé věci, tvůrci se vyhnou všem klišé a zobrazí také stinné stránky hlavních protagonistů, tak tohle není film pro vás. Je to film pro fanoušky Queenů, kteří si chtějí na 134 minut sednout a jen se dívat, jak to všechno bylo dobré. Ano, sice jsou zde i náznaky neshod a bouřlivého života, ale nejsou ukázány nijak drasticky.

Určitě musím poukázat na skvělý scénář, kameru a celkový prožitek z filmu. Přestože nejsem velký fanoušek kapely, skoro při každé písničce mi naskočila husí kůže. Určitě za to může ten nostalgický pocit, který ve vás film vyvolá, ať už jste nebo nejste fanoušci, a klidně vás tento film může dohnat i k slzám.

Na druhou stranu film přijde velmi uspěchaný, ano, má sice přes dvě hodiny, přesto je zde spousta událostí hodně pozměněných nebo přímo vynechaných. Není to žádný autentický dokument. Zároveň doporučuji se na film dívat v autentickém znění, neboť český dabing je otravný a ubírá spoustě scén jejich dramatické momenty.

Celkově vzato se mi film Bohemian Rhapsody hodně líbil a užil jsem si ho i po třetím zhlednutí a to jako člověk, který není fanouškem kapely. Není rozhodně divu, že je to nejvýdělečnější film českých kin vůbec. Film bych doporučil jak mladistvému publiku, tak i tomu staršímu. Určitě má zaslouženě vysoké hodnocení.

Pavel Kostorek 3. A

Trocha pravopisu: Oprav chyby v této reportáži **(je zde 25 pravopisných chyb)**

Turistický výlet

Jaro bývá vždy měsícem, který je velmi nabytý zajímavými školními akcemi a výlety. Nejčastěji je to proto, že se píší maturity, začínají povinné školní praxe nebo probíhají přijímačky do prvního ročníku.

I z tohoto důvodu se naše škola pod vedením tělocvikářů Ondřeje Tesaře a Evy Růžičkové (s doprovodem autora tohoto článku Mgr. Stůje) vydala na turistický pochod předhůřím nízkého Jeseníku, z Hluboček na Svatý kopeček.

Zcela podle očekávání jsme se sešli v pondělí ráno, 15 dubna, a plni nadšení si kupovali jízdenku na vlak (z Olomouce na Krnov), který nás za necelých patnáct minut zavezl až na zastávku Hlubočky-Mariánské údolí. Samozřejmě se vždycky najde někdo, kdo nestihne avizovaný sraz a přijde pozdě, nebo nepřijde vůbec.

Tentokrát to byl Kuba Frank ze 3. B, který doběhl minutu před odjezdem přímo do vlaku a zadýchaně mi říká: „pane učiteli, já se omlouvám, ale zaspal jsem.“ „A jízdenku máš?“ „Nemám.“ „Tak budeš platit!“ Jakub na to ale nakonec vyzrál. Průvodčí nepřišla a tak to měl za darmo.

Všichni jsme mohli jen litovat.

Na pochod jsme vyrazily v krásném dopoledním, slunečném dni. Jak vidíte na přiloženém obrázku, účast byla poměrně hojná. Kromě několika málo studentů ze čtvrtého a třetího ročníku byla zastoupena především třída 2. A, která byla téměř komplexní.

Výlet začal hned pořádným stoupáním, které nikomu nic nedalo zadarmo. Kuřáci odpadli jako první a postupně se vytvořila elitní skupina

vytrvalců. Vyšli jsme do vesnice Lošov a zabočili směrem na Radíkov. Lesy byly prokácené a bylo vidět že kůrovcová kalamyta dala přírodě pořádně zabrat. Cesta touto Měsíční krajinou byla nelehká, vítr se proháněl po odkrytých pláních, a kdo se špatně oblékl, trpěl jako zvíře.

Každý se během pochodu motivoval jinak. Někdo si pouštěl písničky z mobilu a vyčerpával svoje data, za což jim mobilní operátoři byly nepochybně velmi vděční. Někdo si povídal o blížící se maturitě. A naše čelní skupinka řešila vážné věci. Kuba Zinrák, hluboká studnice všemožných znalostí, nám vyprávěl příběhy o Afrických diktátorech, jako byl Muammar Kaddáfí, nebo o své plánované cestě do ohňové Země. Končili jsme tak nejen příjemně unaveni, ale i nabiti všemožnými novými vjedomostmi.

A tak jsme nakonec doputovali až k vrcholu nejvyššímu, k vysílači nad Radíkovem. Zde zatímco jsme čekali na opozdilce proběhl vědomostní kvíz, jehož vítězem byla Mgr. Růžičková (kvíz najdete pod článkem). No a nakonec jsme doputovali až na Svatý kopeček,

kde byl slavný cíl našeho výletu. Ušli sme, pro někoho velmi dlouhých, 9, 5 kilometru a zpokojeně jsme se vrátili domů. Tak zase někdy na dalším výletu.

Mgr. Pavel Stůj

KVÍZ – VÝLET

1. Kdy byla založena firma MORA MORAVIA, s.r.o., která je tradičním českým výrobcem kuchyňských spotřebičů?

- a) 1825   b) 1850   c) 1905   d) 1950

2. Řeka Bystřice protéká hluboce zaříznutým údolím, v jeho centru se nachází obec, jejíž původní název v němčině zní Grosswasser. Jak se obec jmenuje dnes?

- a) Velká voda   b) Těžká Voda   c) Hrubá Voda   d) Hustá Voda

3. Údolím prochází také železniční trať spojující města Olomouc a Opava. Díky krásné krajině, množství vybudovaných tunelů i mostů je oblíbeným turistickým cílem. Kolik tunelů se na trati nachází?

- a) tři   b) čtyři   c) pět   d) šest

4. Hvězdárna Josefa Sienela, u které se nacházíme, byla pojmenována podle:

- a) místního starosty   b) řídícího učitele   c) vesnického faráře
d) místního slavného sochaře

5. Jaký je poslední objev, který se udál ve výzkumu vesmíru:

- a) fotografie povrchu Pluta   b) Fotografie vody na Marsu   c) první fotografie černé díry
d) průlet družice červí dírou

6. Lesy v Jeseníkách roku 2017 zasáhla Kůrovcová kalamita, která loni dosáhla svého vrcholu, co je hlavní příčinou vzniku této katastrofy?

- a) Vysoké mrazy poškozující kůru stromů   b) výsadba nepůvodních smrkových lesů
c) špatné hospodaření lesů ČR   d) šíření nových druhů kůrovce

7. Fort II. Radíkov je součást pevnostního opevnění, které nechal vybudovat kolem celého města František Josef I. v 60. letech 18. století na obranu před:

- a) Prusy   b) Švédy   c) Maďary   d) Dány

8. Nedaleko odsud se v lese nachází zbytky středověkého kláštera kartuziánů (mnichů poustevníků), klášter byl dobyt roku 1425:

- a) Němci   b) Husity   c) Švédy   d) Křižáky

9. Nejvýznamnější církevní stavbou této oblasti je bazilika na sv. Kopečku vybudovaná v 17. století Giovannim Pietrem Tencallou. Baziliku navštívil papež sv. Jan Pavel II. roku:

- a) 1989   b) 1995   c) 1998   d) 2005

10. V ZOO na sv. Kopečku se odehrává i děj detektivního románu současného Olomouckého spisovatele s názvem Pět mrtvých psů, autor se jmenuje:

- a) Michal Wievegh   b) Petr Jarchovský   c) Michal Sýkora   d) Michal Ajvaz

No a co dělat o prázdninách, zde je seznam nejdůležitějších kulturních akcí:

- 1) Umění - Claude Monet, Edgard Degas, Pierre Auguste Renoir, Alfred Sisley, Camille Pissarro – velká jména francouzského impresionismu budou k vidění **od 28. června do 20. října** v paláci Kinských (Praha – Staroměstské náměstí). Výstavu Francouzský impresionismus doplní unikátní sbírka francouzského umění z dánského muzea Ordrupgaard.
- 2) Film - Mezinárodní filmový festival Karlovy Vary, od 28. června do 6. července. Festival Letní filmová škola Uherské Hradiště (26. 7.–4. 8. 2019)
- 3) Hudební festival Colours of Ostrava 2019 se uskuteční ve dnech 17. až 20. července, kapely např. Florence + The Machine (Spojené království, Pop, Rock, Alternativa/Indie); The Cure (Spojené království, Punk, New Wave, Alternative Rock, Post Punk), Rag'n'Bone Man (Spojené království, Funk, Blues, Soul, Hip-Hop), Zaz (Francie, Pop, Jazz)
Další hudební festivaly: Rock for People 2019 - Hradec Králové; Sziget festival 2019 - Budapešť; Let It Roll 2019; Rock for Churchill 2019 - Vroutek; Festival Hradý CZ 2019; Signal festival 2019 - Praha, a další
- 4) kovářské setkání Hefaiston pohostí již tradičně **23. až 25. srpna** hrad Helfštýn.
- 5) Olomoucké shakespearovské léto 2019 – **parkán, konvikt (Univerzita Palackého, Olomouc - 8.–18. srpna 2019)**
- 6) Maraton Pána prstenů – kino Metropol - 25. 8. 2017 v 17:00 až 26. 8. 2017 v 5:00

Nevybral sis, přečti si knihu!

DEŠÍTKY KNIH ŠKOLNÍ KNIHOVNY NADÁLE SMUTNĚ ČEKAJÍ NA SVÉ PRVNÍ ČTENÁŘE!!!

UŽ VÍŠ CO BUDEŠ ČÍST V LÉTĚ?

Nevíš, nechceš, neplánuješ?

Možná, že školní knihovna to vyřeší za tebe!

Knihy dostupné nejen v papírové podobě, ale nově i v PDF

ZAJÍMÁ TĚ FANTASY NEBO SCI-FI?

G. R. R. Martin - Hra o trůny
J. K. Rowlingová - Harry Potter
N. Gaiman - Američtí bohové
J. R. R. Tolkien - Hobit, Pán prstenů
Terry Pratchett - Zasláná pošta (a jiné)
Pierre Boulle - Planeta opic
William Golding - Pán much
G. Orwell - 1984
I. Asimov - Já, robot
R. Bradbury - Marťanská kronika

A co takhle trochu romantiky?

Viktor Hugo - Chrám Matky Boží v Paříži
Henryk Sienkiewicz - Quo vadis?
Lion Feuchtwanger - Židovka z Toleda
Fráňa Šrámek - Stříbrný vítr

Nebo je třeba postmoderní literaturu:

V. Nabokov - Lolita
Umberto Eco - Iméno růže
Ch. Palahniuk - Klub rváčů
Henry Miller - Obratník Raka
Nick Cave - A uzlela oslice anděla
Ch. Bukowski - Poštovní úřad
J. D. Salinger - Kdo chytá v žitě
K. E. Kesey - Vyhodíme ho z kola ven
William Styron - Sophina volba

Samotně máme i krátké knihy pro nečtenáře aneb p. učitel Stoj doporučuje:

K. Capek - Povídky z jedné i druhé kapsy
B. Němcová - Babička, Karla
G. B. Shaw - Pygmalion
K. H. Máchal - Máj
Ivan Otrrač - Nikola Šuhaj Lucežník
Jan Orda - Němá barikáda
Čapek - Bláhá nemoc, Matka
K. Poláček - Muzi v Ofsbaju
E. Bassa - Kloubovová jednička
J. Šivorecký - Tankový praporek
J. Neruda - Povídky malostranské
V. Dyk - Krysař

Zajímá tě detektivka nebo thriller?

J. Nesbo - Lovci hlav
M. Puzo - Kinotr
Gillian Flynnová - Zmizelá
Michal Sýkora - Exorcista, Modré stíny, Vodník
Simon Mawyer - Pražské jaro
R. Galbraith - Volání kukačky

Zdroj: <https://portal.org/naobrazovka/146303> (accessed June 06, 2019)